



**סמל כלפונ משה**

**6354950**

**בן יפה ועמוס**

**נולד ב- י"ט תמוז תשל"ח 23.7.1978**

**התגייס לצה"ל ב- 19.3.1997**

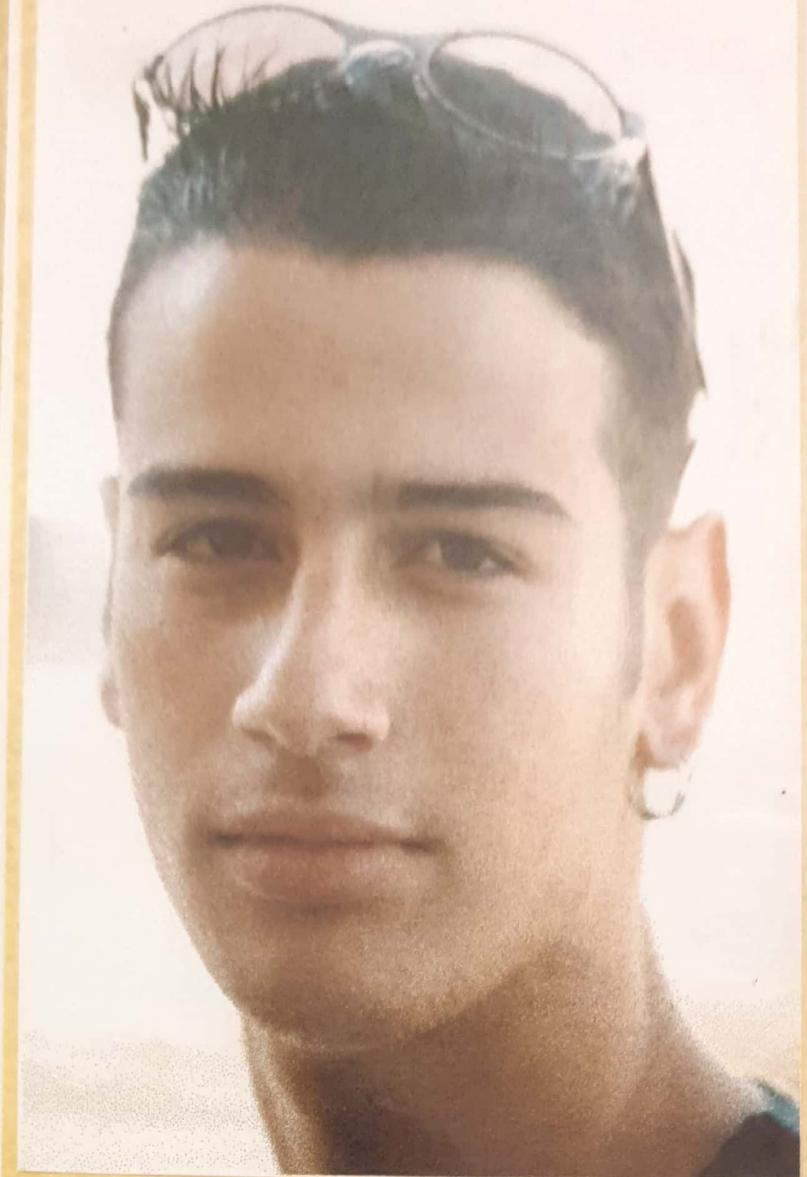
**שרת בבא"ח ב- 19.3.1997**

**זונפל ב- ז' אלול תשנ"ח 28.8.1998**

**בעת מילוי תפקידו ב- 22.8.1998**

**בתאונת דרכים**





clfpon משה

משה היה בן ה-20 הצעיר של יפה ועמוס ואח לחיים וסמדר. משה היה אהוב על כלם, הוא היה ילד עלייז ושמח.

הוא למד בבית ספר יסודי "התחיה" בנתניה ולאחר מכן המשיך את לימודיו בתיכון אrotein רמת-יוסף בנתניהים במגמות מחשבים.

תחביביו של משה היו רבבים ומגוונים, הוא עסק במשחקי מחשב, צפיפות בטלוויזיה, ובעיקר במשחקי קוסמות, בהם הצליח להלהיב הן את חבריו והן את המבוגרים במשפחה.

משה שף להיות חיליל לוחם בחטיבת גולני. שאיפתו התגשמה והוא גויס לחודש יוני 1997 לשירות בגולני. משה סיים את הטירונות זוכה לחכוש את הקומתה חוכמה המיוחלת.

משה נפגע בשמייתו במהלך האימונים, הוא עבר קורס קשר וחזר לשירות בגולני עט חבירו לנשק.

משה וגולן - חברי הטוב, נפגעו יחדיו בתאונת ורכבים קטלנית בכיביש ובאזור ליד כפר תבור بتاريخ 26.8.1998 בעת מילוי תפקידם הצבאי. גולן נהרג במקומם וכעבור יומיים ב- 28.8.1998 מת גם משה.

אננו ההורים, האחים וכל המשפחה אייבזו בן ואחות, את הפטותה, חיפה, השמלה והצחוק.

## הרגל חירוק-אהובו דגל חטיבת גולני

בשינו "חדרון של גולני" מוכי המשורר חיים חפר את הגפת דגל החטיבה, והרגל חירוק-אהובו, לצד דגל חיל האומם פרוג השיא של אהרון מנעץ החדרון, כדלקמן... נעד אשר דיאו נבנער לעוויות המזוקות דם, עד אשר דאו על המזען את דגל ישראל זאת דאלס... ואכן, לצד תנו חטיבת, תג עץ חיות חירוק על רקע כתום, ולצד חכומת החטפה בצעע חדירתם, פן מראוי להסביר את צבעיו דגל החטיבה - הרגל חירוק-אהובו.

צבע הירוק-צהוב נוליו נראתה בחשטעת הצבעים שורותם בדרך כלל חיל-גורי בשיגרת חייםון והמעסוקה - "אמון קין" בטען האריא, מרוחבי תנכל ורמת-תנכל חירוקים. "איסון חורץ" בדרום דואו,

מרוחבי מדבר יהודה או הנגב הזרחיים.

יש אמרום, כי הצבעים הללו של דגל חטיבת גולני נוליו עוד בימיו תש"ח, בתקופת מלחמת העצמאות, באשר הויל זחיטה נלהפו חhilah (מספרואר 1948 עד אוקטובר 1948) במרוחבי גמל ואטיקים היוזקים, ועודו אח'יך (נובמבר 1948 עד אפריל 1949) אל יזרות הקרב של הנגב המערבי והנגב הדרומי חזובים. ובכל נקודה מלאה ושתים עונה, בקדב ובעינה.



חיל צה"ל, סמל גולן עמאר בן 19 מבת-ים, נהרג אטמול בעת שנסע בתפקיד במשאית צה"לית, כאשר נהג המשאית התנגש בעץ. חייל נוסף שנסע עימיו נפצע באופן קשה מאוד. משטרת מרכז העמקים והמשטרה הצבאית חקרו את נסיבות התאונה.

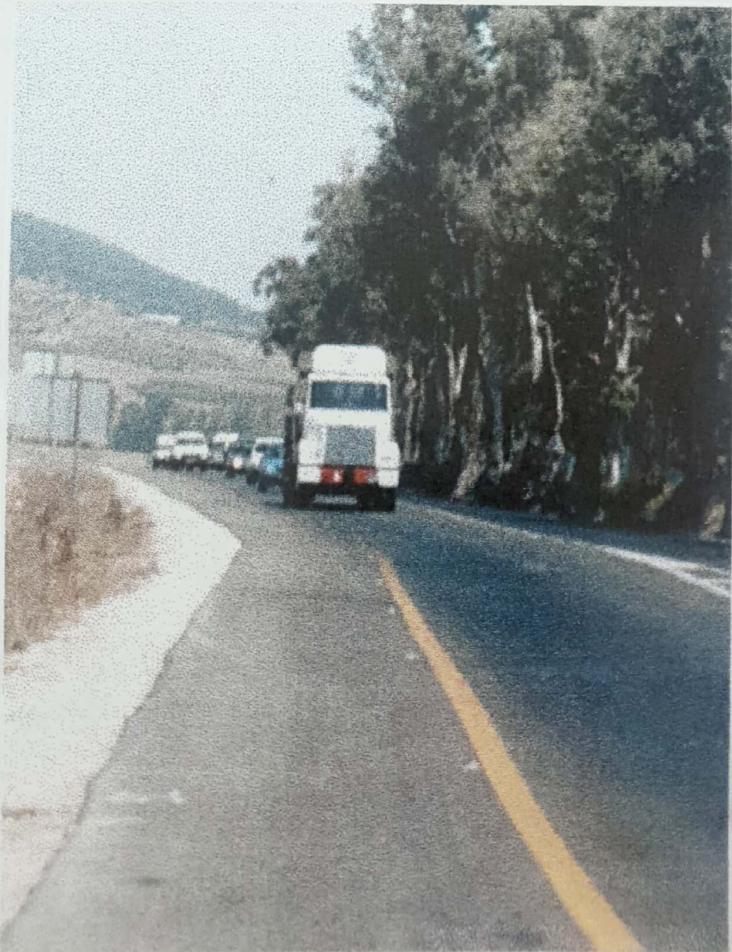
## מתוך ידיעות אחרונות ספטמבר 98

### אזור התאונה - כביש עפולה-טבריה





**מושאית מן הסוג בה נסע משה בעת התאונה**





**אומרים על העץ שהוא מסמל  
צמיחה, חזק - עץ החיים.  
אני מכיר לפחות עץ אחד  
שבוריו מסמל סוף, אבלות - עץ  
המוות.**

**כתבת שהתרפסמה בעיתון  
"חולון בת-ים"  
בתאריך 4.9.1998**



מזה חלפן. והעטש לשות רוק עם פלאם

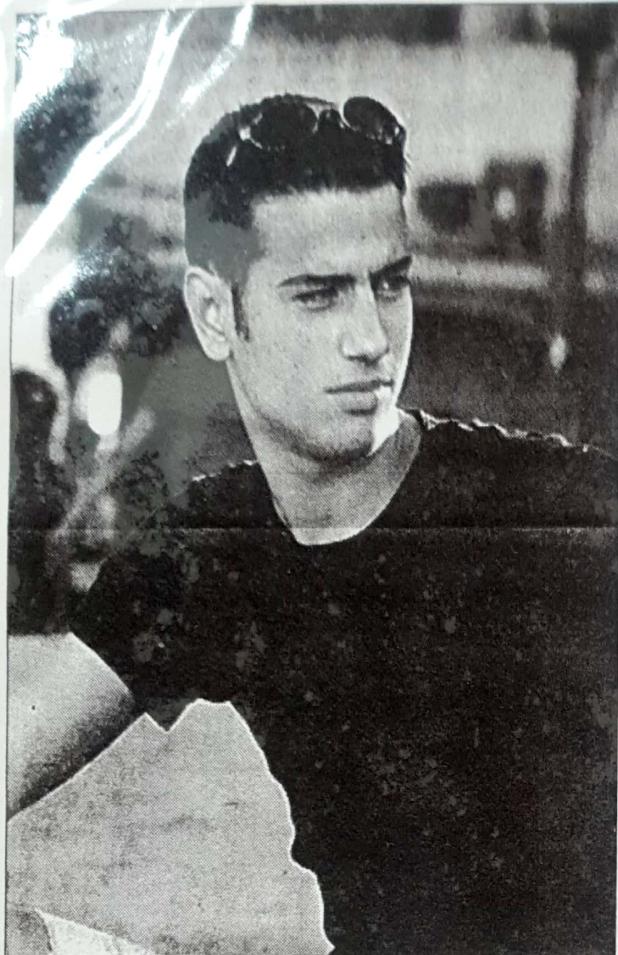
משה חלפן וגולן עמאר מהתוכם היו חברים בנפש. הם למדו יחד, בילו בצוותא ושםחו לשרת ייחודי ■ בשבע שער גסעו אל מותם ■ במשאית צבאית שהתחפה ■ גולן נהרג במקום, יומיים אחר כך מת משה ■ הם נקברו זה לצד זה בבית העליון בחולון ■ אורה חושחו, עמוד 18

מל עמאר. והעטש לחזר לנזרו למוראות ההפירא



# משה וגולן מתחים למדוייחד, שירתו ייחד, ונהרו ייחד בחאורה

שבועם אמרו חיה גולן עמאר מבתים לחגוג יום חולדת 20 ■ ביום רביעי שעבר חוא יעצה בתפקידו עם חברו הפטוב, משלול חלפון, מבסיט גולני בו שירתו ■ ליל כפר תבור החתוכה מושאותם. גולן נהרג במקום. עשה יאנק אל חייו עוד יומיים ומטר ■ אביו של גולן: חט כל כך רצע לשורת באוועו בסיס. בסוף חספינו להיות יונ... רק שבועיים



משה חלפון זל. אמר שקדום הוא רוחץ לראות את העלם.

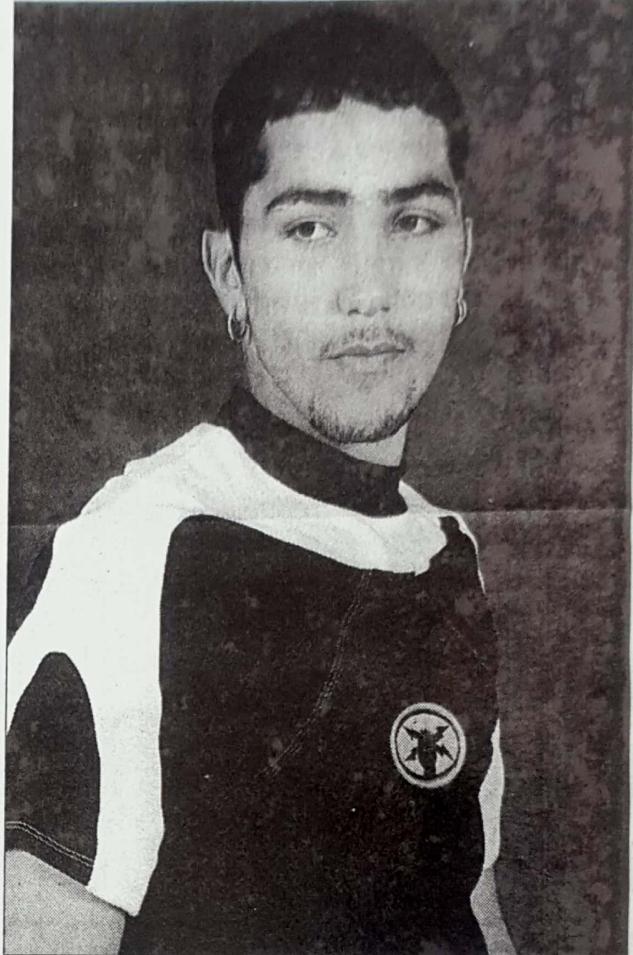
מתלבזים איתו ומלוחים לו. והוא היה כל כך  
קסם שיישן הלה להונגן אליו יותר.  
"ב'יזי ישיני ואה דהו אמר לונגע' חיבתון,  
הובכון לנטהע' את הוורי עם רוגת פטאל  
חוושה שקלבל. והדגה האות שיכתה אותו כל  
כך שהוא תנג כל היליג. תמאז הוא סען שפא  
מקל למוטן מונע'ו".

סוכה אכזרין, יפה, סופרת שבסנה פאל פן.  
ויה בדרכו, לא מוכן ערוצאי' "חאנט' צהה'ן זיל  
לט שליל והוא דק' כבושא'ה' שבסנו' אקדזין,  
הוא עדריך' ריקדים מלויים".

אנו של משען, יפה, סופרת שבסנה פאל פן,  
אל הפתוחה שבסנא'ה' "חאנט' צהה'ן זיל  
בנור' וחותמ' והוא לא הפסיק לאשע'ה' היה זיל  
מלא ביחסון. והוא כל שאמ' אדר' שקסם כל איז  
רודה לראות את הפלטן.

"הייתי מודה לאלהותם כל חלון' שטען לי  
ילד ביה, נבעם האזהה' ראיית' איזו לאמי'  
שבעו'ים. מאן הוא תקסס'ה' ביז'ה' כמה  
פעמי', ולא פצע איזה'. ימי'ת' לאב' שעה קהה  
ווא' פעל'ו שאיר' ל' וזרע'ה' במכיד'ה  
האלקטרונית' אם נסעה'ה' חול' חבל' שלא  
ביחס'ה' בסען".

גולן עמאר השאיר אחריו הרום, דילין,  
עקרת בית, רוד, געל קיסק, ואה' אהוזה'.  
רבת, בת 16, חון, בת 11.  
משה חלפון השאיר אחריו הורין, יפה,  
סיעית בגין' ילים, ועםם, עדר' אבשות, איז  
אוחה' חון, בת 33, סובג', בת 29.  
■ נורות וחשש



טלי עטאר דיל יהתעטש לחור להרים בגדי

"הו' והונגע'", כך סוט' גולן עמאר ומשה  
להפטון מכתים כי' חביביהם. שירים בני 20,  
שנדים למוטו בכת' הספר בינגורי'ן בכתים,  
שנדים שרוט'ן בכיס גולני לד' גין. שנדים  
באו' את מותם בתאונת רכבים מתיידה  
שאdue'ם ביט'ם רבי' עברה'

באומו יומ' יאנק גולן ומשה במשאות  
מכסם, במכתם תפזרם. לד' כפר הבוד  
מתק'ה תבור הנוגעת להיפגש דוד קע'ן ליד  
הטפס'ן ברוחב וציל' 73. עמאר היה וויאשן  
מבחן ברורי'ו' שונגייס לאב'ו. וחורי'ו' התג'יסו'  
בזה אחר' זה משה חלפון, שי' ברכ'ה, בני' יישואיל  
וואר'ו' ליבובי', חיים לפטון מספט', שאחוי'  
משה סיט' בתש'ין' קודס' קשור' ביה' 7 ואו  
עש'ה כל אמאן להשתבח' בסיט'ו' גולן.

לרב'ן, או'ר'ו' ליבובי', גם הוא חבר קדרן,  
לפני שמא' שיטר'ך' אל'ו' בק'ריה',  
אכל' הז לא עז. חיז' חלפון: "ז'וא רצה' לרשות  
ליך' עם גולן".

וד' עמאר, או'ר'ו' של גולן, ספר' שאנ'י  
ההבר'ים יאנק' נאבס'ס' במשאות כי' לאל'ה'ן  
צ'יא' בגדים' גאנז'ה' בנטה'ו' גולני' משדרה' פס'  
הבר'ם' שלחה', הבנו' שאנ'ג' האס'ה' קבל' או'  
רישין' הנזבה' שלו' רוק' לפני' חיז' שנ'ה. לפני'  
הוד' זוזי' הוא קבל' שליח' רושן', כי לא  
עד' בתה'ו' איז'ן, ורק' שבע' לפני' האב'ה'  
הוד' והזין' של'ו'.

ז'וא' חלפון, או'ר'ו' של' פטה', מסpter' של' זיך'  
שאנ'ג'ה' דס' דוד' האס'ה' לנטה'ו' אוכל'.  
שאנ'ג'ה' דס' דוד' האס'ה' לנטה'ו' אוכל'.  
ז'וא' כפר' חבד' סט' האז'ג' מהכ'ב'ץ' האז'ג'ס'  
גע'. פטה' עדי' סאנ'ל'ז' האז'ג'ס' קיט'ה' בראש'.  
ז'וא' מונ'ה בעכ'ב' אונש' לבית' הול'ם' "עומק"

## בחייהם ובמותם

נפצע או היה בבית החולים, הוא אמר לנו  
שאינו מוכן לזרור על המסלל. או'ר' דוד  
ויריר' לו פרופיל' אנטון' ווינ', אכל' הווא  
התעקש לחזור לגרוד' ולהיות עם החברים  
של'.

אנו של גולן, דילין, שбел' דאגנתה' ור'כה  
כינו' אונטו' החבר'ה' של' בנין' "אמ' וגנער'ה", או'  
האמ'א של' גאנז', מספורט' שביק'ן השבע'ן  
או'ר' היה גולן' להנגן את יומ' הולדת' 20.  
דר'יה' "ז'וא היה תמי'יך אומ' לבר'ם, אני'  
לא יוציא' מה' אט' ליל' כל' דוד' וויאשן' זיל'.  
לפני שבע'ים' כבש' שיטר'ך' אל'ו' בק'ריה',  
אכל' הז לא עז. חיז' חלפון: "ז'וא רצה' לרשות  
ליך' עם גולן".

וד' עמאר: "ז'וא לא היה פשט', משה' להח'ז  
ולח'ן' עז' השגב'ה' נבע' לו' והוא גבע' לביס' ש'

של' גולן', ברכ'ה' גבר', תחס'ה' עז' רוק'  
שביע'ין'. פט'ו' משא' שיטר'ך' אל'ו' בק'ריה',  
שאנ'ג'ה' דס' דוד' האס'ה' לנטה'ו' אוכל'.  
הוד' זוזי' הוא קבל' שליח' רושן', כי לא  
עד' בתה'ו' איז'ן, ורק' שבע' לפני' האב'ה'  
הוד' והזין' של'ו'.



עלן עמר, נהג מיד לאחר התהונה

# "הם היו חברים במשמה"

התנאים, ואוראות. "זוֹא היה על תקן קדרין משלו. למותר הכל, הוא לחץ לעבר משם והבליה לגני

לבסם בו שרת גולן מס' תבר משוחך מתקדים, בגין המשותה לאילו. שם נמנא מס' יונתן, יושב הראש, יושב-

בין המשותה לאילו. שם נמנא מס' יונתן, יושב הראש, יושב-

שייטים לסת", מס' יונתן, יושב הראש, יושב-

שייטה שבי חבריהם בנתן, אמי ושב שולחן ושה

מאוד, החבר שלום בנו, מא מיליח להיכנס לבית והוח-

שאר לסתה, חזק, וזה ישב שולחן ושה

שלחים בוחוב אורצלו, רק כדי להיות אויר עם השם. נחנ-

כח חבריהם פנו לעירית בתים ויבשו לוגבון איזו-

במס' המפוזט שללה".

"תגוררים תבשוו שום לא ייובו או גבאים לאלה ויבש-

ו לבך", אמר מס' כלהון, גרייל מטה, "אמאי לשב, אמי לשב,

שמידן זיהה לשב באתה כי, סבאיו זיהה, ישבו צה-

שלו, אהנו תמי נזהה לשב עלי. אם גז בתי אתל-

נו, ורב נטל הנה".

"הוּא לא בך נזהה, יייזו טהוותה של "

- אהנו בטע על השם,

- אין לנו מקום לנגן, יש לנו מקום שללא לך נגן".

חיים כלפונ, אחוי של משה זיל: "הם היו חברים  
טובים. שניהם התחליו כלווהם, לאחד יוז  
הרופול וגומש שני. אחד הגע לביסיס אחד,  
אחוי גומש שני. אחד עלה למשימה, גומש שני  
עה. כל חומן המנוט חזה".

זוֹעַמוֹ, אבינו של גולן זיל: "גששטעטן שחבין  
שלו נטער בזוק שטבון וויבורי עם המפרק  
שלו, שאלאי מה עם משה. הוא אמר ממע שקעת  
ווער טוב, ולא עבזה דורך וחבבו שלו קיבל טלפון  
חוואזיע שעוא נגע".

סטנה המשאית לתעלת בגדה והונגה חותמת בערך  
אקליפטוס.

"לען מת בקסם בטור המשאית ומשה נירק האזהה ונחבט  
בראש. והוא זונש בסחת, נלקח לבית חילום העמק בעופלון,  
שם ואוחנה פיניל ריש קפה והוא זונר למכבב. עד יומ  
שיש ואה זונר מזסער הרה ומונש ולא זונר לו הויה סיימי,  
הונגעה בראש התחיה אונסה וויא לא אופזרה. ב-10:00 בלילה  
בכיסיך דיעט טען מפנוי. עשר ריקת אודר קר אוור טומפיסט  
טפש סרוף אודר, וויא את המשאית שטחה מכבב".

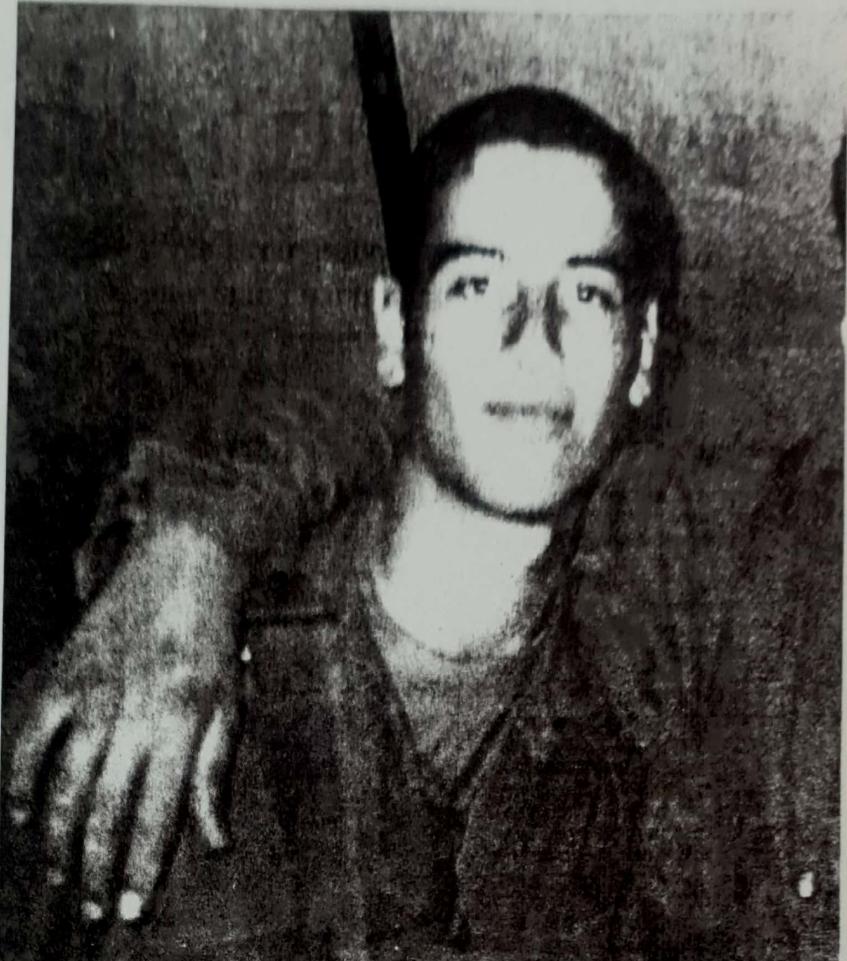
- מני דראט לטל על איזו טול גולן ערמץ.  
"כשგעטן לבית האלים קפינה הנגעים ספירה רק לי.  
אתר כי, איכשהו נאע לזרום טהו הו יוז וויא שאלו מה  
מצבוי ויטרולן. אז זיהה קטע פה בטלעטן".

## "הם בנו נטו חותומין"

לאחר גיזו, ובעקבו אונגה שנרגמה בפלילך איזונגין  
שבער, אליך פלפונ את השמייה באונגו הפלילך אחוי  
מספר כי הוא העדר לחתעלם הפלילך וההייג לאישו  
על האידי ליהודה לבבונו, אז הוויו חאנז ווא נזע  
ברירות רמולו עכלבולו היר הפלילך. פלאן סימ  
קורס משל' ס' קלע. ווועז לו להישאר להדרון, אך הו  
העריך לעצמו לפהו אורה של גולני 'טמפל' הוא זו כל

# מתוך "זמן מקומי"

4.9.1998



סשה קלפונ, הפיעעה בראש הייתה אנהה

בקישוק שלנו. והוא גם היה ציר מפללה וכשותני, למתמי' שלמר וינצל את לנו, הכא אמר לך 'אבא, אין לי תחת' לסתות".

"אתם ברוחם על התגעג'ת"  
זהה שיש לעזב עלי, וזה גם מסקנה. הוא עשה טעות  
וישלם עליה כל החווים שלו, אני כושל שואג לא עשה זאת זה  
בכונתו, ואולי אהדים למלודיו מוהה. אני רוצה שאלבז ג'רי  
לעשות דבר פשוט, דודן לחיותה כל גזע שאודה לך ביחס  
בכילה' אחות קנטינה. זו נכסך לך סיפה לדאס, לא  
ייזהר, עבשתי אוי מאומן שחייה קנות שקס בכישושים בגדל מה  
שקה, בחריטה, בארון, בין חדרים, אחרך ב'ה יומק'. אבל  
אם המפקח בכל פום כי סישיון למילוט או שוד נסיעה יגיד  
'זיהו', בואו אסומני וזה ייְשַׁע לאהם".

"אתך אבל משפטתת ליהו"  
אני אלך כשתיגר השבעה, דיבע אני לא יכול לדרכ'  
אתם בטלון, מה אני אגיד לך, מה נסמיין בטלון מה  
ובאו אליהם, עזב עזב עזב עזב עזב עזב עזב עזב עזב  
יעזים, כי מז איני דיאטה אהמה. אני מקווה שהציגו יטפל  
באיום של זול, באשטי. מזר מחרתאים אני חיב' לפוד',  
בחוץ, לדבר עם מיליטריה, אבל הוא לא לא. עבש ש' חביבם  
בכית', אבל הפעיטה הוא בסנאנטאס לבוכ. אז רוזה ששלחו  
משוח שידר אתחה וידר לי מה ליעשות כדי שלא יהפוך  
להתגעג'ת, האחת, הכל יירוח. ובכן כהה הכל דושם, אבל בכל  
אתנו יש לנו עד שתי בנות ביתה". □

**עמוס קלפון, אבי של משה זיל:**  
"ביקשתי מיד מהחקען שלו שם 'יקבו'  
אות ליד שני, נם אבוי של נולן, אמרו  
שהוא וועצע שם היו אחד ליד השון.  
שנינו חשבנו על אותו דבר"

דילוי עמו, אמו של וולן זילו "וגם אנו  
הייתה נולני, ורקהו פולון על שם היהת.  
הוא היה מושעל, ובטעון הטיעונות קיל  
נון הנז. שמחתי שהוא לא עלה ללבונן,  
אבל הוא וועצ' לחווו לחביבות שלו"

- שוחחת אריה  
"לא, ואני לא חשב עכשו לודברஇו. דיינו וויזים לדעת  
שה קהה יש לנו שאלות כמו איך ב'א-ה' נברך עייפות  
וונדרת באלון שבכ' חשבם אמרו טמנם נונגה לא ישן  
שנוגן כלילן, אבל למאור האסלאם, אויל לא אשוב שנובל  
לשעתה ורב-בב-א-ה' שאלון של נסיך, ביקשתי מוד  
עופס בלטף' יאנטונע לי שאלון של נסיך, ביקשתי מוד  
מהקין של שם ייקבו איזד ליד האבן. וב-כשהוברים שאל  
קובלן או הבשרה וספער לאביזר של נולן טמאנם נסיך, והוא  
שנודו רוזה שם היו איזד ליד האבן. טנינו חשבון על  
וואו דבד".

ודר עפני, איזז של גולף' יאנטונע שאלון של נסיך,  
בידוק יסבוח וידברתו עם המפקח שלון. שאלאו מה נסיך  
היא אמר שאלון יתיר שלון, ולא עפרה ורקהו פולון קילן  
טלטון טולויז שאלון נסיך. זו דוחה סאמ' איזז ערילו. פולו-טולו  
שלחט טמאנ' חואן הוא נסיך נאלו נפלט שטט' גאנטן  
והה נכו נכו להטנילת. איזז נסיך ווילט השאלון גאנטן לא נסיך  
להלטף, אבל לא נסיך להטנילת. איזז נסיך ווילט השאלון גאנטן לא נסיך  
הילו-טולויז, נסיך ווילט השאלון גאנטן לא נסיך ווילט גאנטן.  
הילו-טולויז, נסיך ווילט השאלון גאנטן לא נסיך ווילט גאנטן."

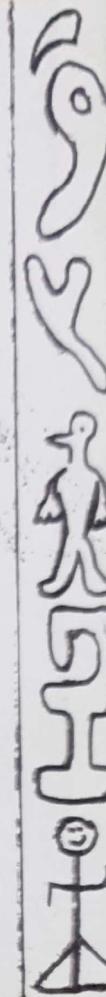
"וואו דראז' להווזה גאנטן"  
הה הו צבירות בנשמה, אומdot דילו, איזז של מאנ' פוט'





## בְּתַחֲנוֹן

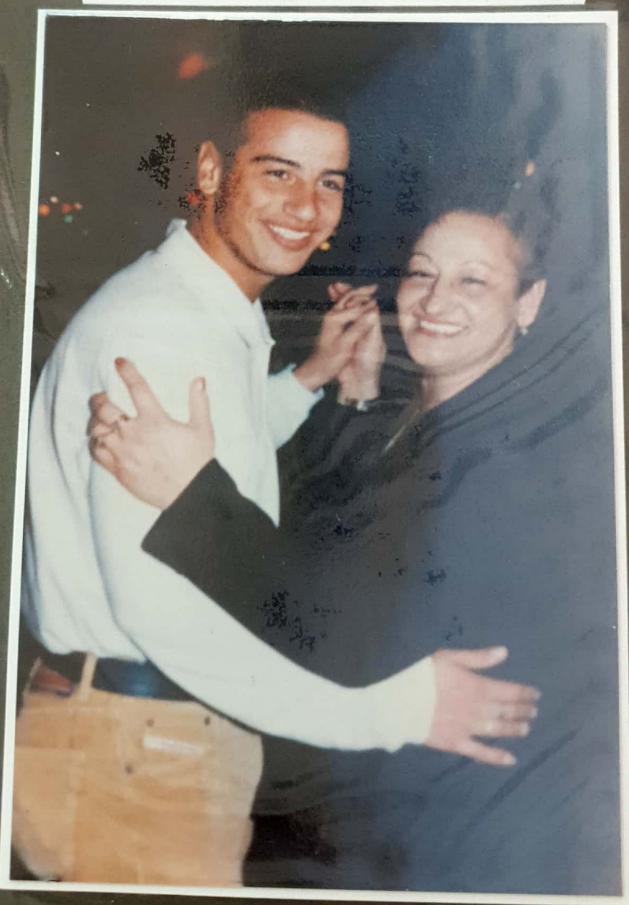
לְהָא יֵשׁ בְּתוּן נְהַמְּדוֹן לֹא וּרְד,  
אוֹר צַעֲקָה עַלְוָה וְעַל נְאָמָן כְּשַׁאֲמָר  
”הַמְּהֻנָּב לֹא עִזֶּב“.  
מְאֹל הַחֲלִיף אָק רַחֲבִיבָה מְהֻלָּשׁ גְּלִימָם,  
לְאַיִשׁ אַשְׁלִילָה שְׂעוּוֹתָה קְסָסִים.  
אָק מְכַבִּי חִיפָה אַוְתָב בְּלִי גְּבוּלָות,  
וְאַתְּ שְׁחַקְנִיהָ מְנוֹסָה לְחַקּוּן.

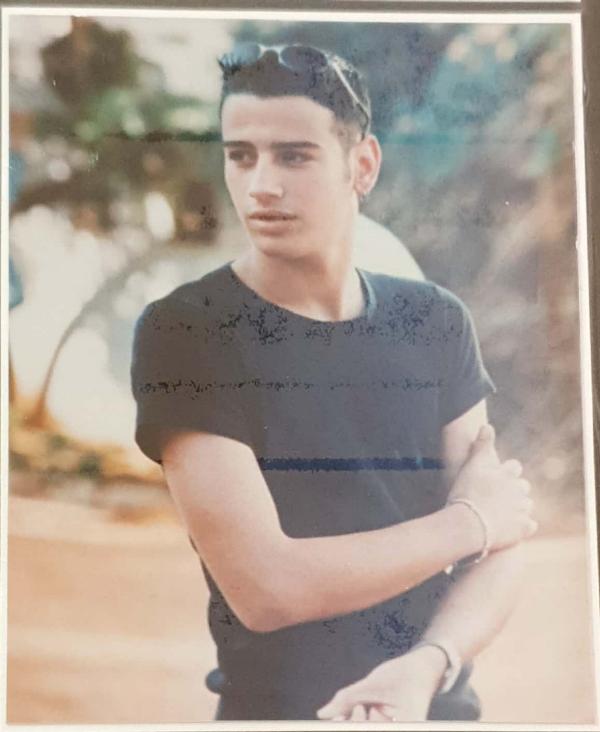
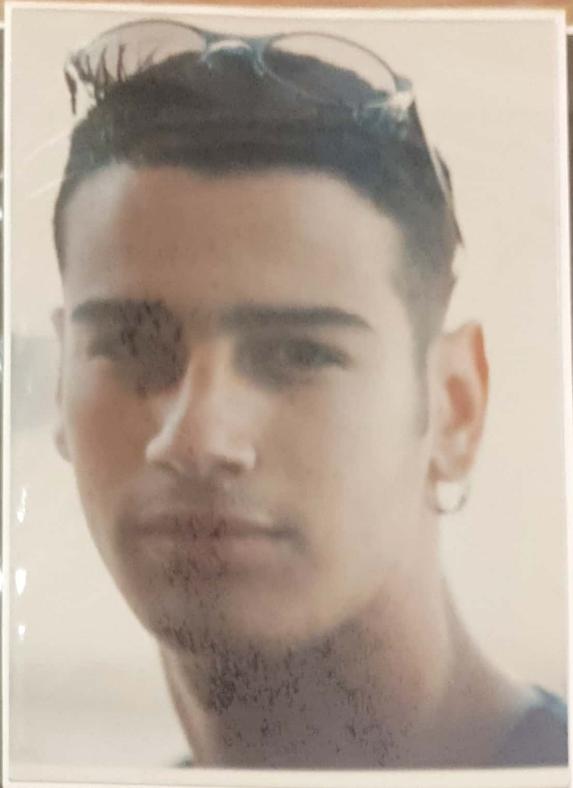




משה בילדותו

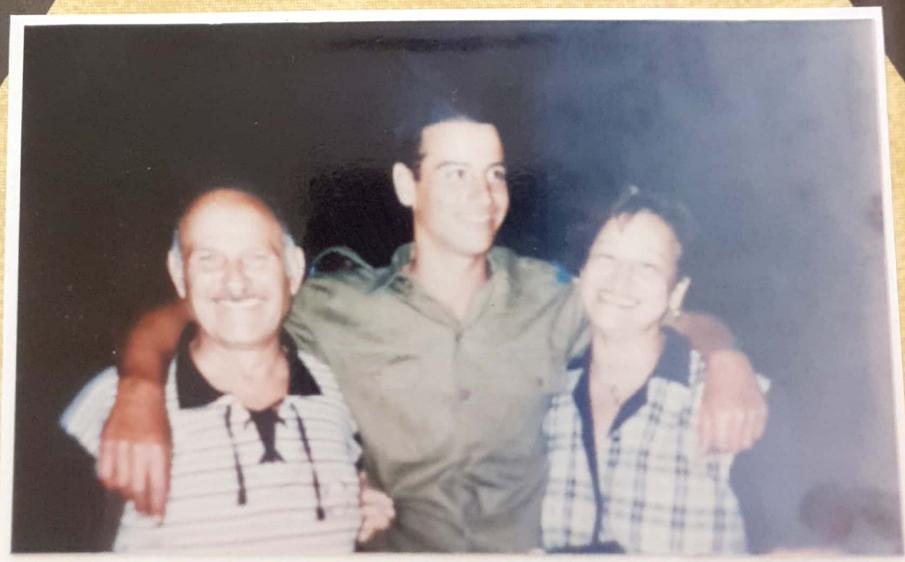
משה עם אמא יפה





**משה בעת שירותו הצבאי**





# שיר שנכתב על-ידי משה

קָרְבָּן בַּלְעָד

הַבָּנָן וְאַתָּה קָרְבָּן  
בַּיּוֹם 38 י' ת'ת'ז' ט-כ-ח-מ  
בְּגִיחָנָם כִּי-בָרָה וְבֵן הַמִּידָּה  
לִי' נֶזֶב בַּיּוֹם 505

בְּגִיחָנָם אֶמְאָה אֶת  
בְּגִיחָנָם בַּיּוֹם 32 י' ט-ט-ט-ט-ט-ט-ט-ט

לפעמים אני אימך, דאגתי לך  
 פן תנוצטל ע"י אנשים.  
 אתה תמיד הסרת מליביך ומפני דאגה  
 ורשותת לי "מאמא", אל תדאגי. . . !!!  
  
 אהבנו אותך כולם,  
 אם אבא,  
 אחיך ובני אחיך  
 קרובוי משפחתך, וחבריך.  
  
 תמיד היו דבריך  
 דברי נועם רוך ואהבה.  
 אני אימך הערכתך אורך  
 והתגאהתי בך  
 בירופי שלך, ברצונך להצליח, بما שבחרת.  
 בכל מסיבה חיפשתי אותך,  
 להסתכל על הריקוד המסחרך שלך.  
 אהבתיך, אהבתיך אותך הרבה  
 וכל דבר שהוא מחובר אליו.  
  
 מושיקו, לך לך ותנווח  
 ותעמוד לגורלך  
 לך הימים  
 ובימים, יחד עם כל קדושי ישראל וגיבוריו.

### על קבר הבן - געגועים

הפרח בגני גתפ',  
 הפרח הטרי והרענן  
 זה אתה בני משה.  
  
 שלום עלייך בני יקורי, אהובי  
 ומחמד ליבי ונפשי.  
 ליבי לך, כמו מוצא מנוי  
 וירוצא חלצ'י  
 אשר נתן לך אלוהים.  
 ברצונך נתן וברצונך נטל!!!  
  
 חביב היה עלי דבריך,  
 דרך צחוקך,  
 צורת הבעות פניך,  
 חיווך מאוזן לאוזן,  
 בשינייך היפות והצחורות,  
 כמו ליבך הטהור.  
 מידותיך הנאות והצנוגות  
 כלפי חבריך, ומשפחתך היו  
 נעלות ומוועילות.

# מכתב שנכתב ע"י חברו דני - המכתב נמצא על קברו

איך הפסיק לי תבר?

איך הפסיק לי תבר  
וראיתו ועהתך בעלשה  
אם ויזק הכל לדם  
איך הפסיק לי תבר  
וחלב שלי ריבר  
מחש כהו יולד מזקם

איך הפסיק לי חבר  
סמן עבורה בפוך  
ליבי

ולמה מם נקוטה הפעם  
איך הפסיק לי תבר  
לא אראה אותך יותר  
זכר תמיד ולא שוכן

תבר אם דשיכן אני אזכיר  
את השעת שבירתו יחד  
תבר כך לנצח געאר  
זה צו הנטהות אובד בי רעד

איך הפסיק לי מה  
המציאות קעה מעשוין  
מייד אזכיר אמי כשבע  
רק חזר לערד דקה  
שאוחר לך עדיה  
על החיים בקיימת

אהוב, זוק ולא שוכן

דני



וְאַתָּה תִּשְׁמַע - וְיַעֲמֹד בְּבָרֶךָ

• It's not the one who has done it

10th June 1911

גַּתְ'ן      גַּתְ'ן      גַּתְ'ן      גַּתְ'ן  
גַּתְ'ן      גַּתְ'ן      גַּתְ'ן      גַּתְ'ן

11/11 11/14 -1/1 758 720:

→ Injektivität ist

→ 100% 80% 100%

195 - 198 199 200

an der Universität Bochum

1) Alkaline - 188 - 187  
2) Acidic - 108 - 107

הנתקה מכם יתגלה בלבם

احد سی و سی و سی و سی و سی

Signs in as in as

۱۸۶۲ ۱۸۶۴ ۱۸۶۲

ס' נ' י' ז' ב' א' כ' מ'

וְאֵת שָׁמֶן וְיַדְעָה יִשְׂרָאֵל בְּבָנָיו וְבְנָתָרָיו וְבְנָתָרָיו

וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כָּלֵב וְיַעֲשֵׂה כָּלֵב

הנִּזְבָּחַ בְּעֵד הַמֶּלֶךְ וְעַל־יְדֵי־מֶלֶךְ

given the following terms

Wash 22

125 अमृता देवी गंगा

plan off some money

*(We have been here a long time)*

1000 2000 3000 4000 5000 6000 7000 8000

השכלה ציון

אֵת זֶה אֲקָתָךְ יְהִי עַלְמָךְ  
אֵת זֶה אֲקָתָךְ יְהִי מִזְרָחָךְ  
אֵת זֶה אֲקָתָךְ יְהִי מִרְחָבָךְ  
אֵת זֶה אֲקָתָךְ יְהִי מִלְּבָדָךְ

רְכוֹן אֲלֵה יְהִי נְכָרָה אֲלֹהִים דִּין רְכוֹן  
רְכוֹן אֲלֵה יְהִי נְכָרָה אֲלֹהִים דִּין אֲלֹהִים  
כָּל הַכְּבָד אֲלֵה, אֲלֹה סִימָן פִּיאָהִים  
כָּל הַכְּבָד אֲלֵה, שָׁכָן הָה בְּרוּךְ הוּא חֶרְם

הַמְּכָאֵל וְהַמְּלָאֵל אֵת זֶה יְהִי מִזְרָחָךְ  
הַמְּכָאֵל וְהַמְּלָאֵל רְכוֹן יְהִי מִזְרָחָךְ  
אֵת תְּאֵן פְּרוֹכָר מִזְרָחָךְ כִּי אֲלֵה  
תְּאֵן פְּרוֹכָר סָלִין כִּי אֲלֵה הַלְּבָדָךְ  
פְּרוֹעָה אֲלֵה לְמִנְחָה שְׁוֹר אֲלֵה  
פְּרוֹעָה אֲלֵה רְנוֹן אֲלֹהִים יְהִי מִזְרָחָךְ

מִזְרָחָךְ בְּגִזְרָה הַלְּבָבָה בְּיַתְרָה,  
מִזְרָחָךְ שְׂמִיכָה, וְזֶה יְהִי  
מִזְרָחָךְ בְּגִזְרָה הַלְּבָבָה בְּיַתְרָה,  
מִזְרָחָךְ אֲלֵה כִּי אֲלֵה כִּי  
סִינְאָה כִּי אֲלֵה כִּי אֲלֵה כִּי  
יְהִי מִזְרָחָךְ לְמִזְרָחָךְ וְלְמִזְרָחָךְ

וְלְמִזְרָחָךְ  
וְלְמִזְרָחָךְ

# המשפחה והחברים כותבים - מتوز חוبراּת לזכרוּ

~~July 11, 1968~~

תְּמִימָנָה תְּמִימָנָה תְּמִימָנָה תְּמִימָנָה

2-9-98

ט. גן נוף

ט. גן נוף נס ציונה

ט. גן נוף נס ציונה מזג זרנוקס 100 מטרים ממערב לכביש מילני  
הו כביש מס' 44 מטר אחד. מדרום לו כביש מס' 45. ממערב לו כביש מס' 43.  
הו כביש מס' 43 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 44. ממערב לו כביש מס' 45.  
הו כביש מס' 45 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 43. ממערב לו כביש מס' 44.  
הו כביש מס' 44 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 43. ממערב לו כביש מס' 45.  
הו כביש מס' 45 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 44. ממערב לו כביש מס' 43.  
הו כביש מס' 43 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 45. ממערב לו כביש מס' 44.  
הו כביש מס' 44 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 45. ממערב לו כביש מס' 43.  
הו כביש מס' 45 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 43. ממערב לו כביש מס' 44.  
הו כביש מס' 43 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 44. ממערב לו כביש מס' 45.

ט. גן נוף נס ציונה מזג זרנוקס 100 מטרים ממערב לכביש מילני  
הו כביש מס' 44 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 43. ממערב לו כביש מס' 45.  
הו כביש מס' 45 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 44. ממערב לו כביש מס' 43.  
הו כביש מס' 43 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 45. ממערב לו כביש מס' 44.  
הו כביש מס' 44 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 43. ממערב לו כביש מס' 45.  
הו כביש מס' 45 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 43. ממערב לו כביש מס' 44.  
הו כביש מס' 43 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 44. ממערב לו כביש מס' 45.  
הו כביש מס' 44 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 45. ממערב לו כביש מס' 43.  
הו כביש מס' 45 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 43. ממערב לו כביש מס' 44.  
הו כביש מס' 43 מטר אחד. ממערב לו כביש מס' 44. ממערב לו כביש מס' 45.

1/9/98

ה' אל.

נתקדש נס עיר

385 נס' מ' פ' 2/1995

טביה הדר ית' גולן ית' 1995

טביה הדר ית' גולן ית' 2/1995

טביה הדר ית' גולן ית'

טביה הדר ית'

ט' "

1.9.98

• נס עיר מושב טריינר - מושב טריינר, נס עיר, נס עיר, נס עיר.

99

♡ - מיל צוואר אמי בחתם נס

מילים "נס" - מיל צוואר אמי בחתם נס, מיל צוואר אמי בחתם נס  
שניהם הם מילים נס נס. מיל צוואר אמי בחתם נס  
ישם מיל צוואר אמי בחתם נס, מיל צוואר אמי בחתם נס  
כבר גודל מיל צוואר אמי בחתם נס, מיל צוואר אמי בחתם נס  
אנו מיל צוואר אמי בחתם נס, מיל צוואר אמי בחתם נס

... ♥ - ♥ - ♥ .

... מיל צוואר אמי בחתם נס, מיל צוואר אמי בחתם נס

מילים מיל צוואר אמי בחתם נס, מיל צוואר אמי בחתם נס  
האם מיל צוואר אמי בחתם נס?

... מיל צוואר אמי בחתם נס, מיל צוואר אמי בחתם נס

... מיל צוואר אמי בחתם נס, מיל צוואר אמי בחתם נס!

... מיל צוואר אמי בחתם נס, מיל צוואר אמי בחתם נס

... מיל צוואר אמי בחתם נס.

... מיל צוואר אמי בחתם נס, מיל צוואר אמי בחתם נס  
... מיל צוואר אמי בחתם נס, מיל צוואר אמי בחתם נס

"... מיל צוואר אמי בחתם נס, מיל צוואר אמי בחתם נס  
... מיל צוואר אמי בחתם נס"

... מיל צוואר אמי בחתם נס

... מיל צוואר אמי בחתם נס

... מיל צוואר אמי בחתם נס



פ.ז. פ.ז. דוחן לחקלאות אלקטרוניקה ומחשובים



# תעודת זיהוי

ט/or'	קשר	משה	טלפון	6354950
דרגה	חיל	שם + משפחה		M.A.

השותף בקורס מפ"טים

מזהיר עד תאריך 10\5\98

וסיים כחנייד מצטיין

קובי בליטשטיין - סא"ל  
מקצועות  
דעת

ג'ורג זטור - רס"ב  
הקורס  
מקדר

ארון זו - ארון - אלים  
אפקור ביחס המספר הארצי  
לקשר אלקוורנטה ומחשבים



קַנָּא חֲנֹה לִיְשָׂרָאֵל  
וְיְהִי זֶה גָּדוֹלָה  
בְּאַלְלוֹת הַתְּשִׁנְיָה  
בָּשְׂפֻטְמָבוֹר 1998

### משחתת כלפון היקרה

ביכם, סמל ראשון משה כלפון, זכרונו לברכה, מצא את מותו ביום י' באבול תתשנ"ט, 28 באוגוסט 1998, לאחר שנפצע אנושות בתאונת דרכים באזרע כפר גבורה, בעת מילוי תפקידו.

יוםיים שלמים שכב משה על ערש דזוי ואנחנו איתכם מטלים מיגון לתקווה, מוחים למס שיעלה חיקך דל על השפטאים, אך לשואה.

נראש היה משה במוות, כפי שהיה נחוש בחיו, וכן גם ביום שישי, רגע לפני שירדה השבת על בית ישראל, עזב אותו משה.

משה, הקדש היקר, איש העקרונות שפרץ דרכים והשיג את מבווקשו - איןנו. משה,علم החמותות, התבר הטוב, שהשאר בלבתו הרבה לבבות דואבים ושאללה.

אותה קשות, שאין לה מענה - למה ?

למה דזוקה הוא ? למה עכשו ? למה בדרך אכזרית שכזאת ?  
ונזק השובה ואין מנוחה.

עמוש, יפה, חיים וסמדר היקרים -

איבדתם בן זה, איבדנו כולנו את הטוב והיפה, את השמחה, הצחוק ואת זיק המתרים.

אך לא איבדנו את הנאה ולא לנו לאבד את התקווה.

לא אבדנו את הבוכח להמשיך קדימה, מותוקף צוואתו של משה שלא נכתבה, אך מצואה, ללא מילים להמשיך ולהיות ייחד עם זאת לא לשוכות.

אתכם ברגעים הקשיים ובזמן הדור.

**יהי זכרו ברוך.**

סגן אלוף  
מחוז  
זבולון,  
מפקץ

שיר הנצחה לחלוֹן ולגָלוֹן

בכְּבִישׁ מַסּוּכָּן בֵּין וְאֶדְיוֹ עַמּוֹק  
יִשְׁבּוּ הַשְׁנִינִים בְּחוֹרָם מַתּוֹךְ  
אֲך֒ בְּגָלָל אֶחָד שְׁהָהָר קַצְתַּעַיף  
בְּשַׁבָּבְשַׁחַור תְּדֻמּוֹת גַּנְגָּב  
וַיּוֹם אֶחָד נָאֵר לְעַצְמָנוּ זֶה גַּמָּר  
אֲך֒ תְּשַׁאֲר תְּקוֹתָנוּ לְעוֹלָם

וְאוֹזֵן נָפְתָח אֶת אַלְבּוּם הַתְּמוּנוֹת  
בְּבֵית בְּשִׁנְיִים גַּעַלְהָ זְלָרוֹנוֹת  
מִכּוֹר אֲיךָ בַּיְלִינוּ בְּכֶל הַתְּקוּפוֹת  
חוֹוִינָנוּ הַמּוֹן לֹא יִשְׁנְוּ לִלְלָות  
וְלֹא נִשְׁכַּח אֹתְכֶם חֶבְרִים  
כִּי אַתֶּם בְּשִׁבְלֵינוּ הִיִּתְּמַמְּנָה אֲחִים

אֲך֒ לֹא נָרָא אֹתְכֶם לְעוֹלָם  
בְּלֹבֶב שְׁלַנְנוּ תְּמִיד מִקּוֹם קִיִּים  
וּמָה יְהִיא אָנְחָנוּ חֶסְרִים  
אֲך֒ בְּשִׁבְלֵיכֶם תְּמִיד נָהִיא מָאוֹחָדים

רַכְבָּם הַמוֹתָה נַתְקָעַ לֹא בַּעַץ  
וַיָּקַח אֶת גָּלוֹן אֶל הַעוֹלָם הַאָחָר  
בְּלֹי שָׁוֹם הַתְּרָאָה מְפַרְצָזָף מְחַיִּין  
הַלְּכוֹ חַיִּים הַכֶּל הַתְּהַפֵּךְ  
דְּמֻעָות שֶׁל עַצְבָּזֶה מִה שְׁכָולָם פֶּה רֹאִים  
נִשְׁבַּר כָּבֵר הַלְּבָב לְכָל הַחֶבְרִים

הַאֲסֹן הַעֲנָק הַשְּׁאֵיר קַצְתַּעַיף  
שְׁחַלְפָוּן יְחָלִים וַיְהִזְוֹר לְשִׁכּוֹנָה  
אֲך֒ הַעַצְבָּזֶה לֹא אַיִּחָר לְהַגִּיעַ גַּם לְמַאַן  
וַיָּקַח אֶת הַלְּבָב שְׁעֹזָר לְכּוֹלָם  
אוֹזֵן יְהִיא תְּגִידָוּ אַתֶּם  
גַּמְרוּ הַדְּמֻעָות כָּל-כָּךְ רֹצִים לְרֹאֹתֶכֶם

אֲך֒ לֹא נָרָא אֹתְכֶם . . . .

